

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: J. K., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 27. 7. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 27. 7. 2020 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 29. 4. 2020 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení před žalovanou domáhal změny výše invalidního důchodu. Tuto žádost žalovaná zamítla rozhodnutím č. j. X ze dne 29. 4. 2020, neboť na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-sever dospěla k závěru, že žalobce má nadále nárok na invalidní důchod pro invaliditu v prvním stupni. Lékař stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

o důchodovém pojištění, invaliditu v prvním stupni podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami. V nich poukázal na dlouhodobé zhoršení svého zdravotního stavu dané těžkým omezením hybnosti ramenního kloubu. To ve spojení s následnou ztrátou zaměstnání vyvolalo u žalobce deprese. Vedle toho žalobce trpí dalšími komplikacemi, např. chronickým onemocněním ledvin. Právě duševní nemoc aktuálně představuje hlavní zdravotní problém, což žalovaná nevzala v potaz. Námitky žalobce žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl B (Postižení končetin), položku 3b (Ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu, loketním kloubu/kloubech, středně těžké omezení hybnosti) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–25 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu žalobce a jeho dalším potížím lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 25 %. Tu ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky navýšil o deset procentních bodů kvůli vlivům na pokračování v předchozí výdělečné činnosti žalobce, tzn. na konečných 35 %. Žalobcova duševní nemoc podle žalované naplňuje znaky pouze lehkého funkčního postižení.
3. Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou, v níž shrnul vývoj správního řízení ve věci a zvláště svou argumentaci v námitkovém řízení. Žalobcova duševní nemoc je podle lékařské zprávy MUDr. N. středně těžká, a tudíž odpovídající vyššímu poklesu pracovních schopností podle vyhlášky o posuzování invalidity. Žalovaná tedy žalobcův stav chybně posoudila a v souvislosti s tím špatně určila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě sdělila, že oba lékařské posudky ve věci objektivně posoudily zdravotní stav žalobce. Z důvodu žalobcových medicínských výhrad navrhla žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly o 55 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala středně těžké postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 4c vyhlášky o posuzování invalidity. Toto postižení zahrnuje středně těžké depresivní či manické epizody. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–45 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zhodnotila při horní hranici rozmezí, a to pro krátké remise a proběhlý stav těžké depresivní epizody. Z důvodu dalšího postižení zdravotního stavu zvýšila posudková komise ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o deset procentních bodů na konečných 55 %. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila 28. 2. 2020, tj. den psychiatrického vyšetření.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen práce se zvýšeným rizikem stresů. Rovněž není schopen práce fyzicky těžké. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami, které předložil v řízení před soudem. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 55 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě druhého stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu.
13. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že je žalobce nadále invalidní v prvním stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

věc jí vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).

14. Žalovaná bude dalším řízením vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita druhého stupně žalobce vznikla ke dni 28. 2. 2020. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce by měl právo na náhradu účelných nákladů řízení vůči neúspěšné žalované (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žádnou však nepožadoval a ze spisu jejich vynaložení neplyne. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. února 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce